

ἔχομεν εἰπεῖν εἴπερ καὶ ἄλλα συνέγραψεν ἢ ἐποίη-
σεν ὁ Μάρκος, ὃν τὴν ὑπαρξιν ὁ χρόνος ἐκφανεῖ, ὁ
τῶν ἀδελφῶν ἀκάματος ἐπόπτης καὶ δηλωτὴς τοῖς
γε ζητιῦσιν. Ἡ δὲ πεμφθεῖσά μοι μετάφρασις τοῦ
Συμβόλου, ἥ τις, ὡς ὀρθῶς παρατήρησας, χαμαίζηλος
ἐστίν, ἐφιλοπονῆθη οὐ κατὰ τὰς ὑπὸ τῶν πάλαι ἀν-
δρῶν γενομένας παραφράσεις τῶν ἱερῶν Γραφῶν,
οἷον τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀπολλιναρίου ἐπιχειρηγούμενον ψαλ-
τήριον, ὃ διὰ στίχων ἱαμβικῶν πάλιν Κοσμάς ὁ ἱε-
ροσολυμίτης ἐξεπόνησε μεταφράσας, καὶ τὸ ὑπὸ
Νόννου τοῦ Πανοπολίτου διὰ στίχων ἡρώων παρα-
φρασθὲν κατὰ Ἰωάννην Εὐχγγελίον, ἀλλὰ κατὰ τὰ
ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Φιλῆ καὶ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορά
καὶ ἄλλων πεποιημένα διὰ στίχων ἡρωϊκῶν καὶ
ἱαμβικῶν στιχουργήματα, σκάζουσα ἐν πολλοῖς καὶ
οὐκ ἀκριβῶς τηροῦσα τοὺς τῶν μέτρων κανόνες.
Καί τοι δὲ τοιοῦτον ὄν, τὸ παράφρασμα τοῦτο τοῦ
Μαμουναῖ διὰ τῆς γηραιᾶς *Πανδώρας* αὐτό τε καὶ
τὸ καλὸν ἐπιστόλιόν σου δημοσιεύσω, ἵνα γνωστὸν
γένηται τὸ τούτου ὄνομα τοῖς περὶ τὴν ἡμετέραν
φιλολογίαν ἀσχολουμένοις. Ἄξιον γὰρ καταγράψαι
οὐ μόνον τὰ μεγάλα καὶ λόγου ἄξια πονήματα,
ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ καὶ χαμαίζηλα, ὅπως διδάσκη-
ται ἐξ αὐτῶν ἡ νεολαία τίνα μιμητέον καὶ τίνα
ψεκτέον. Καὶ ταῦτα μὲν λόγου πάρεργον. Σὺ δὲ,
φιλότης, ἔρρωσο, μεμνημένος τοῦ σοῦ φίλου. Θεὸς
δὲ τοι ὄλβια δοίη.

Ἀθήνησι τῇ 12 Ἰουλίου 1871.

Μετάφρασις τοῦ ἁγίου Συμβόλου, ἐπὶ τῆς
[εἰς] τὸ ἑμμετρον μεταποιήσεως
Μάρκου τοῦ Μαμουναῖ.

Πιστεύω εἰς ἓνα Κύριον πατέρ' αὐτογένεθλον
Παγκρατῇ οὐρανίων, χθονίων [τε], ὑποχθονίων τε.
Καὶ ὁρατῶν ἀφανῶν τε ἀπάντων ὄντα ποιητήν.
Καὶ ἓνα Κύριον υἱὲν θεοῦ Ἰησοῦν Χριστόν.
Μονογενῆ (α) πατέρος γεννηθέντα πρὸ αἰώνων.
Φῶς ἐκ φωτός ὄντα Θεὸν παναληθῆ.
Οἷον [τ'] ἐξ οἴοιο Θεοῦ παναληθέος.
Οὐ κτισθέντα, γεννηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί.
Πάντα δι' οὗ ἐγένετο δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους.
Καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίην κατιόντα οὐρανόθεν.
Συρχωθέντα τ' ἐξ ἁγίου πνεύματος καὶ Μαρίας τῆς
Αὐτὰρ ἐνανθρωπήσαντα ζαθεοπρεπέως γε. [παρθένου.
Καὶ ἑλὼν αὐτὸν σταυροῖο πεπαρμένον εἵνεκεν ἡμῶν (β)
Ἰπατίῃ Πιλάτου ἐπὶ Ποντίου ἡγεμονῆος.
Καὶ τε παθόντα, ταφέντα, τριήμερον ἐξανιόντα.
Ἐμψυον ὡς τὸ πάρος τοῦ σώματος οἷον θεόν γε
ὧς φασιν ὄργια θεῖα, ἐληλυθότα δ' ἄν Ὀλύμπους.
Καὶ ξυνεφεζόμενον ἐν δεξιᾷ πατρὸς ἑοῖο.

(α) Ἰ. γρ. Μονογενῆ.—(β) Ἰ. γρ. ἡμῶν.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης ὄφρα δικάσῃ
Ζῶντας ὁμοῦ νεκύεσσι, τέλος οὐ βασιλείης οὐκ ἔστι.
Καὶ ζωοποιέον πνεῦμα τὸ κύριον, ἡγάθειόν τε.
Τὸ προῖον πατρόθεν καὶ ἀνεκφοίτητον ὑπάρχον.
Τὸ σὺν πατρί υἱεῖ τε συνεζόμενον φιλοτίμως
Καὶ συμπροσκυνούμενον φυλῆς βροτέης ὑπὸ πάσης.
Τὸ λαλήσαν ἐσόμεν (γ) θεσπεσίον διὰ προφητῶν.
Εἰς οἷον ὀλικὴν καὶ ἀποστολικὴν ἐκκλησίην.
Χάμολογέω βάπτισμα ἐν εἰς ἄφρεσιν κακιάων.
Προσδοκέω νεκύων δὲ ἀνάστασιν ἀφθορίην τε.
Καὶ ζωὴν ἀτελεύτητον αἰδίου ἐσσομένοιο.
Παντὸς αἰῶνος αἰώνων ἐστὶ Θεῷ χάρις. Ἀμήν (δ).

ΠΟΙΗΣΙΣ.

Η ΛΥΠΗ.

Ἐνα πουλάκι εὐμορφο, πουλὶ χαριτωμένο
μ' ἐστάλη ἀπ' τὸν Οὐρανὸ
καὶ ἔς τὴν καρδιά μου τ' ὄρφανὸ
τὸ εἶχα φυλαγμένο.
Χαρούμενος τὸ ἔβλεπα σιγὰ νὰ μεγαλώνῃ
κ' ἐκύτταζα τὸν Οὐρανὸν
καὶ παρεκάλουν τὸν Θεὸν
τὸ χέρι του ν' ἀπλώνῃ.
Ὅταν ἐπάνω ἐπροχθῆς ἔς τὸ γόνυ μου τὸ εἶχα
καὶ τῷδινὰ θερμὰ φιλιὰ
καὶ τὰ χρυσὰ του τὰ μαλλιά
ἐχάδευα ἡσύχα,
Αἶφνης σκιά ἐδιάθεκε καὶ εἶχε τὸ τρομάξῃ
καὶ τρώμαζε πρὸς πολὺ
τὸ θλιβερό μου τὸ πουλὶ
φοβούμεν μὴ τ' ἀρπάξῃ.
Κρύψου, πουλάκι μου χρυσὸ, γιὰτὶ ἐχθρὸς διαβαίνει
εἶναι γεράκι τὸ σκληρὸ
κι' ἀρπάζει ὡς καὶ τὸ μικρὸ
πουλὶ ὁποῦ τυχαίνει.
Ἐαὶ νὰ τὸ κρύψῃ δυστυχὴς τὴν ἀγκυλιά μου γέρον
κ' ἐνῶ τὸ κράτουν δυνατὰ
βλέπω ἐκεῖνο καὶ πετᾷ
σιμὰ καὶ μοῦ τὸ παίρνει.
Τῷχασα φεῦ! καὶ ἔμεινε τῆς λύπης μου τὸ βάρος
μάτην τὸ ῥάσταζα σφιγκτά,
μάτην ἐθρήνουν δυνατὰ
γιατ' εἶν' κωφὸς ὁ Χάρος

Ἐρ' Ὀδησσῷ 40 Μαΐου 1871.

Ε. ΚΟΝΙΔΡΗΣ.

(γ) Ἰ. γρ. ἐσόμενα.—(δ) Τὸ παρὸν εὖρον ἐν Κῷ προσεληγμένον ἐν χειρογράφῳ Μηναίῳ τοῦ Νοεμβρίου μηνός. γεγραμμένον περὶ τὴν 18 ἑκατονταετηρίδα, ἀνήκειν δὲ τῷ Γεωργίῳ Θυμαγάκη. Σημ. 1. Σακκελίωτος.